

være tilfreds. Jeg har ingen særlig Grund til at stemme for det Forslag, der er fremsat af de ærede Medlemmer for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), thi jeg tror, at der maa kunne stilles andre og bedre Forslag. Jeg erkender naturligtvis, at Tanken i visse Henseender kan være brugbar, men tror, som sagt, at det maa kunne gøres paa anden og i flere Henseender mere betryggende Maade, og samtidig dermed, at man ikke unødvendig indskrænker vore kommunale Myndigheder i saa Henseende, thi det er ingenlunde min Hensigt, at man skal tage mere fra de kommunale Myndigheder, end der er absolut nødvendigt, men der kan godt sættes Begrænsning over for Progressionen, altsaa den Procent, der maa kunne tages ved Formue- og Lejligheds-skatten, uden at man derved gaar Ligningsmyndighederne for nær. Dertil skal jeg altsaa indskrænke mig, idet jeg udtaler, at det for saa vidt er mig ligegyldigt, enten man stemmer for eller imod dette Endringsforslag.

Bramsen: Den ærede Ordfører udtalte, at han vel ikke betvivlede vor gode Vilje med Hensyn til disse Endringsforslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og jeg havde stillet, men at han vilde sige, at vi her have bragt et Strids-spørgsmaal frem, som absolut ikke hørte hjemme paa denne Lov. Dette vil jeg begynde med bestemt at bestride Rigtigheden af. Jeg vil henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed for det første paa Motiverne til det foreliggende Lovforslag. Jeg skal pege paa, at Regeringen f. Eks. ledsager Lovforslagets § 4 med Udtalelser om, „at der i den her omhandlede Paragraf er optaget en Række Bestemmelser, som tilsigte at yde de kommunale Stattehdere samme Betryggelse, som følger af de foran citerede ældre Bestemmelser“. Fremdeles har man i § 4 forlangt, at Indkomstskattens Procent i Kjøbenhavn skulde sættes ned fra 3 til 2, naar den personlige Statskat traadte i Kraft, for derigenem at sikre Kjøbenhavns Statteborgere imod, at de saa denne Stats-Indtægts- og Formueskat som et rent Tillæg til deres kommunale Indkomstskat. Jeg vil dernæst spørge den ærede Ordfører: hvad har den af Regeringen i § 3 foreslaaede Bestemmelse at gøre med

denne Lov, naar den ikke netop skal være et Forsøg paa dog i nogen Grad at beskytte de kommunale Stattehdere i Henseende til personlig Kommuneskat i Sognekommunerne? Det er denne Bestemmelse, som lyder saaledes: „I Amtskommunerne og i Sognekommunerne tages det nævnte Beløb til Indtægt for Kommunen og fradrages det aarlige Udgiftsbeløb forinden Valfættelsen af det Beløb, der for Aaret vil være i Amtskommunen at udskrive paa Hartkornet i Amtsrådskredsen og at ligne paa de under Amtsrådskredsen hørende Kommuner, og i Sognekommunen at ligne paa Hartkorn og paa Formue og Lejlighed.“ Hvad andet kan være tilfattet med denne Lovbestemmelse end dog i nogen Grad at beskytte de paagældende Stattehdere imod, at det hele overførte Beløb bliver fratrukket de faste Ejendoms-skatter, idet det forlanges, at man skal trække Beløbet fra Kommunernes Fornødenheder, inden man ligner Restbeløbet dels paa Grundejendomme, dels paa Formue og Lejlighed. Nej, alle Bestemmelserne i §§ 3 og 4 gaa dels ud paa at forhindre, at Kommunerne skulle blive ødsle, naar de saa alle de mange Benge, og dels at forhindre, at de bruge alle de Benge, som tilflyde dem ved denne Lov, alene til Fordel for Hartkornet. Men det er jo saaledes, at Regeringens Mening og gode Hensigt er umiskendelig paa disse Punkter; men at de Bestemmelser, den har foreslaaet, ikke ere betryggende, eftersom det vedblivende ogsaa efter Vedtagelsen af Bestemmelsen i § 3 er muligt, at et Sogneraad, som ikke har en Vedtægt at ligne efter, kan paa fuldstændig vilkaarlig Maade ligne paa den individuelle Stattehder i Kommunen, selv om det samlede Beløb, som lignes paa Formue og Lejlighed, maatte blive mindre i alt Fald indtil videre, nemlig, indtil Forholdet bliver forandret — thi det er der jo ogsaa Udgang til. Jeg paastaar, at vort Endringsforslag passer ganske fortrinligt til denne Lov og dens øvrige Bestemmelser. Vi vilde ikke kunne have stillet det saaledes, at det påsæde saa fortræffeligt paa det Sted, hvor det foreslaas at skulle staa, hvis det ikke havde været i fuld Samklang med de andre Bestemmelser i §§ 3 og 4. Hvis det kun drejede sig om at overføre fra Statskassen til Kommunerne de Beløb, her er Tale om, behøvede vi ikke